

Sygn. akt II K 208/19

I. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sylwia Kamińska

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Aleksandra Ludwiczak

przy udziale prokuratora Prok. Prokuratury Rejonowej w Nidzicy Dariusza Paczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 25.09.2019 r. sprawy **G. D.**, ur. (...) w N., syna M. i E., z domu Z.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 31 maja 2017 roku do 06 listopada 2017r., od 06 lipca 2018r. do 01 stycznia 2019r. oraz od 01 czerwca 2019r. do 11 czerwca 2019 w miejscowości K., gm. N., woj. (...) uchylania się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Rejonowego w Nidzicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 168/12 z dnia 11 grudnia 2012 roku obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej tj: M. F., powodując powstanie zaległości stanowiących równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- tj. o czyn z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

orzeka:

I. oskarżonego **G. D.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 31 maja 2017 roku do 06 listopada 2017r., od 06 lipca 2018r. do 01 stycznia 2019r. oraz od 01 czerwca 2019r. do 11 czerwca 2019 w miejscowości K., gm. N., woj. (...) uchylał się od wykonywania ciążącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Rejonowego w Nidzicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 168/12 z dnia 11 grudnia 2012 roku obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej tj: M. F., powodując powstanie zaległości stanowiących równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn przewidziany w art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to na podstawie art. 209§1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go i wymierza karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 208/19

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczył sporządzenie uzasadnienia wyroku do rozważań o karze wymierzonej oskarżonemu, albowiem wyrok zapadł w trybie art. 387 § 2 k.p.k. w wyniku dobrowolnego poddania się karze przez oskarżonego.

Wyrokiem z dnia 25.09.2019 roku sygn. akt II K 208/19 Sąd uwzględnił wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 § 1 i 2 kpk wobec oskarżonego G. D..

G. D. został uznany za winnego tego, że w okresie 31 maja 2017 roku do 06 listopada 2017r., od 06 lipca 2018r. do 01 stycznia 2019r. oraz od 01 czerwca 2019r. do 11 czerwca 2019r. w miejscowości K., gm. N., woj. (...) - (...) uchylał

się od wykonywania ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Rejonowego w Nidzicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt III RC 168/12 z dnia 11 grudnia 2012 roku obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej tj.: M. F., powodując powstanie zaległości stanowiących co najmniej 3 świadczeń okresowych przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. czyn przewidziany w art. 209§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 209§ kk w zw. z art. 64§1 kk skazano go na karę 5 miesięcy pozbawia wolności.

Oskarżony G. D. w toku postępowania przygotowawczego w całości przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że odbył już karę za dwa wyroki skazujące za niepłacenie alimentów. Przyznał, że nie uiszczał należności alimentacyjnych, ale przekazywał dzieciom pieniądze jak do niego przyjeżdżały. Były to nieregularne wpłaty i w różnych kwotach. Kiedy odbywał karę w areszcie śledczym w D., to pracował odpłatnie przez 3 miesiące i z tego tytułu pewne należności przekazywane były tytułem alimentów, do czasu aż uległ wypadkowi w pracy w zakładzie karnym. W wyniku wypadku uszkodzony został lewy śródkowy palec u jego ręki. Od tego czasu nie mógł podjąć odpłatnie pracy w zakładzie karnym. Wyjaśnił, że chce naprawić zaistniałą sytuację i kiedy tylko będzie mógł podjąć pracę, to od razu ureguluje swoje zobowiązanie. Chce naprawić swoje relacje z dziećmi, bo kary pozbawienia wolności, które już odbył dały mu dużo do myślenia. Zapoznany z treścią art. 335§1 i 2 kpk wyjaśnił, że chce dobrowolnie poddać się karze uzgodnionej z prokuratorem bez przeprowadzenia rozprawy. Lub w trybie art. 387 kpk złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary lub środka karnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.

W toku postępowania sądowego oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień, płacąc podczas rozprawy. Po odczytaniu mu przez Sąd wyjaśnień, złożonych w toku postępowania przygotowawczego potwierdził je i przedłożył dowody wpłaty tytułem alimentów dla pokrzywdzonej na kwotę 100 zł w sierpniu 2019r., 200 zł w sierpniu 2019r., 400 zł we wrześniu 2019r. i 100 zł we wrześniu 2019r. oraz 200 zł w lipcu 2019r. (k: 98-100).

Złożył on wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 kpk i wymierzenie mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności i zwolnienie go od kosztów sądowych. Prokurator nie sprzeciwił się wnioskowi. Po pouczeniu go przez Przewodniczącą o treści art. 447§5 kpk, oświadczył on, że chce dobrowolnie poddać się karze.

Sąd uznał, że okoliczności popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu w akcie oskarżenia i jego wyjaśnienia w świetle poczynionych ustaleń nie budzą żadnych wątpliwości. Bezspornie też, oskarżony działał w warunkach recydywy, określonej w art. 64 §1 kk, bowiem zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Jak wynika karty karnej oskarżonego (k: 96-96v), w okresie od 10 sierpnia 2013r. do dnia 02 marca 2015r. dopuścił się czynu z art. 209 § 1 kk, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy (sygn. akt II K 21/15) na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Postanowieniem z dnia 22.06.2017r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary. Jak wynika z k: 64v karę z tego wyroku (sygn. akt II K 21/15) oskarżony odbył w całości od 07.11.2017r. do 05.07.2018r., a zatem odbył co najmniej 6 miesięcy kary, podczas gdy czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia dopuścił się w okresie od dnia 31 maja 2017 roku do 06 listopada 2017r., od 06 lipca 2018r. do 01 stycznia 2019r. oraz od 01 czerwca 2019r. do 11 czerwca 2019r., a zatem w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo podobne. Zatem w ocenie Sądu prawidłowa jest przypisana mu kwalifikacja prawna przypisanego w a/o przestępstwa, popełnionego w warunkach recydywy z art. 64§1 kk

Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art. 209 §1 kk, a analiza zebranych w sprawie dowodów potwierdza bez wątpienia jego sprawstwo. Z tych względów w ocenie Sądu zarówno okoliczności, jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego z art. 209§1 k.k. tj. przestępstwa niealimentacji jest m.in.: prawo do alimentacji w ogóle, w tym prawo do wszelkich zasądzonych świadczeń, jeżeli mają charakter trwałe i służą utrzymaniu, interes osób alimentowanych w otrzymywaniu należnych im alimentów; zagwarantowanie osobom uprawnionym do alimentów minimum środków do życia i niezbędnego rozwoju oraz zaspokojenie ich podstawowych

potrzeb życiowych, stosunki rodzinne lub stosunki wynikające z opieki, czy też rodzinę i instytucję opieki. Z treści art. 209 kk wynika, że chodzi o zabezpieczenie materialnych podstaw egzystencji, w tym także podstawowych potrzeb życiowych osobom najbliższym wobec sprawcy oraz tym, których prawa w tym zakresie wynikają z orzeczenia sądowego, ugody zawartej przed sądem albo innej umowy; można zatem w pewnym uproszczeniu przyjąć, że przedmiotem ochrony jest w tym przypadku prawo do opieki alimentacyjnej. Dla pociągnięcia do odpowiedzialności karnej za przestępstwo niealimentacji konieczne jest stwierdzenie, że sprawca był zobowiązany do wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową.

W niniejszej sprawie poza sporem było zobowiązanie oskarżonego do wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz M. F..

Oskarżony, przynajmniej w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu na rozprawie sądowej, wniósł o dobrowolne poddanie go karze i wymierzenie kary 5 miesięcy pozbawienia wolności. Prokurator i pokrzywdzony nie sprzeciwili się temu wnioskowi.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn, Sąd kierował się zasadami wymiaru kary kształtującymi system sądowego wymiaru kary, a mianowicie zasadą swobodnego uznania sędziowskiego w granicach przewidzianych w ustawie, zasadą winy, zasadą nakazującą uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, oraz mając na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć względem oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, żal i skruchę którą wyraził na rozprawie, oraz deklarację zobowiązania się do pokrycia zaległości alimentacyjnej. Poza tym wyraził on chęć dobrowolnego poddania się karze, co musi wpływać łagodząco na wymiar kary, utrzymanej bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Z kolei okolicznością obciążającą jest fakt, iż oskarżony działał w warunkach recydywy.

Sąd uznając, że okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości a cele postępowania zostaną osiągnięte uwzględnił wniosek oskarżonego, wymierzając mu karę bezwzględną pozbawienia wolności właśnie z uwagi na to, że czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy podstawowej. Nie było możliwym wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, bowiem był on uprzednio karany na karę pozbawienia wolności. Co istotne wymierzona kara 5 miesięcy pozbawienia wolności mieści się w dolnej ustawowego zagrożenia, bowiem za przestępstwo z art. 209 §1 kk zagrożenie karą pozbawienia wolności wynosi do 1 roku, przy czym mając na uwadze jego działalność w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, Sąd mógł mu wymierzyć karę do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Podkreślić należy również, że dotychczas wymierzone w stosunku do niego, kary w tym pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem okazały się nieskuteczne.

Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie wobec oskarżonego prawidłowe funkcje kary zarówno w zakresie prewencji generalnej, jak i indywidualnej spełni jedynie orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w szczególności wobec jego poprzedniej karalności na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Tylko tego rodzaju kary mogą skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Sytuacja materialna oskarżonego i jego możliwości zarobkowe uzasadniają zastosowanie art. 624 § 1 k.p.k.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

(...)